

Florence Eijck,
gemeentesecretaris
Uitgeest

Deregulering: dweilen met de kraan open?

Het kabinet Balkenende 4 heeft de kiezers beloofd dat de administratieve lasten met 25% teruggedrongen worden: het bedrijfsleven zal de financiële vruchten plukken en de dienstbaarheid aan de burger zal worden verbeterd. Wie kan hier nu bezwaar tegen maken?

Niemand toch!

Er werd een project opgestart: 'minder regels, meer service', dat zowel door de VNG als de ministeries van Binnenlandse Zaken, Economische Zaken en Financiën werd omarmd. Er werd een 'tijdelijke regeling stimulerend vermindering gemeentelijke administratieve lasten' in het leven geroepen, die voorzorg in een subsidie van 75% van de kosten van externe ondersteuning tot een maximum van € 15.000 (de voucherregeling Algemene Lastenverlichting bedrijven).

Het doel is om de regelingen en wetten, die de overheid oplegt aan bedrijven, instellingen en burgers af te schaffen, te vereenvoudigen of te versoepelen. Hiermee moeten

de veerkracht en het aanpassingsvermogen van de economie bevorderd en de bureaucratie vermeden worden én onnodig hoge kosten ten gevolge van ondoelmatige of inefficiënte regelgeving worden voorkomen.

Grote ambities

Grote ambities en de gemeenten gaan ervoor! Ook wij willen het de burger gemakkelijker maken door regels af te schaffen of te vereenvoudigen. Met mens en macht storten we ons op het organiseren van een Publieksbalie; hallen van gemeentehuizen worden en masse verbouwd; middelen worden geoormerkt om alle plannen te realiseren. Er komt een landelijke commissie met heuse

ambassadeurs, die ons regelmatig goede verbeterideeën toezendt, ons een hart onder de riem steekt en iedereen blijft oppeppen om met dit goede werk door te gaan. Eindelijk lijken we als gemeente een minder bureaucratisch imago te gaan krijgen.

Al deze energie, al die middelen, allemaal voor de burger. Maar merkt deze er ook wat van? Het doel was het afschaffen van onzinnige regels en administratieve lastenverlichting en onnodige kosten: halen we dat doel nu?

Laten we allereerst de paspoorten en de rijbewijzen eens onder de loep nemen. De burger wordt op kosten gejaagd door de nieuwe eisen aan de pasfoto's. Vervolgens moet hij zijn vingerafdrukken achterlaten bij de balie van het gemeentehuis, wat leidt tot een langere afhandeltijd aan de balie. Als je wat ouder bent en de huid bij je vingertoppen wordt dunner, is dit geen sinecure: het systeem kan aangeven dat je in plaats van vier vingerafdrukken er tien achter moet laten. Het gevolg is langere wachttijden en voor de gemeente hogere kosten. Kosten voor burger én voor de gemeente zijn hoger (apparatuur en hogere afhandeling). De doelstelling van efficiëntie en minder regels botst hier met de wens met betrekking tot veiligheid.

Vervolgens wil onze burger naast een paspoort ook zijn rijbewijs laten verlengen. Hij wil beide documenten ongeldig laten maken en retour hebben. Voor het paspoort is dat geen probleem, maar zijn rijbewijs krijgt hij volgens de

Foto: Rodrigo Comisarenco.

Foto: John Evans.

nu geldende regels niet terug. Dit is niet uit te leggen aan de burger: het zijn tenslotte beide waarde-documenten. Hier botsen de regels van het ministerie van Verkeer met het ministerie van Binnenlandse

Al deze energie, al die middelen, allemaal voor de burger

Zaken.

Onze burger is vrachtwagenchauffeur en hij heeft te maken met een nieuwe regel: hij heeft een zogenaamde code 95 op zijn rijbewijs nodig. En die krijgt hij pas met een extra cursus van 35 uur (extra kosten!) en een extra keuring bij een arbo-arts (extra kosten!). Hoezo lastenverlichting, hoezo minder kosten. Hier botsen de wensen van de Nederlandse regering met betrekking tot deregulering met de nieuwe regelgeving van Brussel, die onze regelgeving overrulet.

Bij een ander voorbeeld botst ons Nederlandse recht met het internationale privaatrecht. Een asielzoeker uit bijvoorbeeld Iran heeft geen voor- en achternaam zoals wij die kennen, maar een zogenaamde naamketen. Ondanks dat onze gehele maatschappij administratief gezien is ingericht

volgens het principe van voor- en achternaam, moeten wij volgens het internationale privaatrecht het recht in het land van herkomst volgen. Als deze mensen trouwen en kinderen krijgen, is het erg veel werk om uit te zoeken hoe de naamgeving in elkaar zit. Als ze na een aantal jaren het Nederlandse staatsburgerschap krijgen, moeten alle aktes en de GBA gewijzigd worden, omdat hun naam dan weer moet voldoen aan het Nederlandse recht. Snapt u het nog?

Maar de Wabo dan, dat is toch een goede zaak: dat burgers een vergunning krijgen en dat daar alle benodigde vergunningen in zijn meegenomen. Op het eerste gezicht lijkt dat ook zo, maar als iemand een eenvoudige vergunning nodig heeft, moet hij op internet een hele beslisboom door en het invullen daarvan duurt zeker twintig minuten.

Uit vorenstaande voorbeelden kunnen we ons afvragen of we op de goede weg zitten om de doelstelling te realiseren. De burger loopt nog steeds tegen vele regels op. Soms nieuwe regels, dat wel. En de kosten zullen hier en daar zeker omlaag zijn gegaan, maar elders krijgt de burger te maken met nieuwe kosten.

Ook bedrijven moeten besparen

Nu heeft de regering niet alleen de burger deregulering beloofd, maar ook de bedrijven moeten met minder regels kosten besparen. Staatssecretaris Ank Bijleveld heeft

De kosten zullen hier en daar omlaag zijn gegaan, maar elders krijgt de burger te maken met nieuwe kosten

hiertoe een Versnellingsagenda opgesteld met daarin negentien bouwstenen voor een betere elektronische dienstverlening. We hebben het dan over de Wabo, de Europese dienstenrichtlijn, de BAG enz. Die lastenverlichting zou in de loop van volgend jaar duidelijk moeten worden. Echter: een gemeente is ook een soort bedrijf, weliswaar zonder winstoogmerk, maar ook wij moeten ons houden aan een budget en aan een bepaalde productie. Ook wij mogen geen verlies lijden. Maar wat merken wij – de gemeenten – van deze lastenverlichting en kostenverlaging? De EGEM-i is opgezet om de dienstverlening voor de burger te verbeter-

ren. De gemeenten hebben hiervoor een contract getekend en middelen vrijgemaakt én ze zijn hard aan het werk gegaan. De kosten die hiermee

Hoe goed de bedoelingen ook zijn: dit is dweilen met de kraan open of een steen de berg oprollen

gemoeid zijn, bedragen ongeveer € 50 per inwoner, waar nauwelijks inkomsten tegenover staan én ook geen efficiencywinst. Per 1 januari 2010 houdt EGEM-i op te bestaan (hoewel onze prestatieafspraken nog zeker twee jaar doorlopen) en dezelfde accountmanager EGEM-i komt het NUP presenteren. Nieuwe lasten, nieuwe kosten! Per 31 december 2010 dienen alle verordeningen van de gemeenten

in een speciaal opgezette databank ingevoerd te worden. Onze verordeningen staan op onze gemeentesite. De burger kan daar alles vinden. Neen, dat is niet voldoende: het invoeren in die speciale databank kost onze gemeente € 25.000 en het jaarlijks bijhouden € 8.000. Hoezo lastenverlichting; uiteindelijk betaalt de burger het gelag.

Nieuwe eisen en regels

De goede bedoelingen van het kabinet worden hinderlijk overruled door nieuwe veiligheidseisen en Europese regels. De Tweede Kamer en het kabinet proberen in nieuwe wetten alle mogelijke uitzonderingen te benoemen en het verwerken van de uitzonderingen in regels te vatten: resultaat is (te veel) nieuwe regels. De gemeenten die vele verbeteringen in de dienstverlening moeten (maar ook willen) uitvoeren, hebben te maken met lastenverzwaring, taakuitbreiding en verminderde inkomsten. Hoe goed de bedoelingen ook zijn:

dit is dweilen met de kraan open of een steen de berg oprollen of *sisyphusarbeid* of... in ieder geval demotiverend en niet deregulerend.

Gehele keten

Kabinet: de meeste gemeenten staan achter uw doelstelling voor deregulering, maar zorg er wel voor dat uw handjes in dezen (de gemeenten dus) gericht en voorzien van middelen aan de gang kunnen. Bekijk per probleem de gehele keten. Zorg ervoor dat per probleem geen tegenstrijdige regels vanuit de ministeries kunnen komen. Praat eerst met Europa of hun regelgeving bepaalde probleemoplossingen onmogelijk maakt en kom dan terug naar de gemeenten! ■

advertentie

Rode draad zoekt aansluiting

Sdu Information Solutions staat voor slimme en innovatieve oplossingen in dienstverlening, bedrijfsvoering en beleidscommunicatie voor overheden. Een nieuwe naam maar zeker geen onbekende. Sdu Information Solutions is een bundeling van Sdu E-Grant, Govworks, Jobsrepublic en de formulieren van Sdu Uitgevers. Veel expertise, inhoud en ervaring, samengebracht onder één dak: Sdu Information Solutions. Het resultaat? Gestroomlijnde processen, heldere communicatie en tevreden gebruikers.

Met ruim 500 overheidsinstellingen als klant en sterke producten als de VIND Producten- en Dienstencatalogus, Gemeentebanen.nl en het Formulierenloket is Sdu Information Solutions uw partner in het digitaliseren van overheidsdiensten.

Meer weten en kennismaken?
Kijk op www.sdu.nl/informationssolutions.

Sdu INFORMATION SOLUTIONS
HELDERE OPLOSSINGEN

